

Nr. 87
September 2013
125. årgang

MAGASINET

Nyt fra Det Danske Missionsforbund

Reportager fra sommerstævnet
Menigheden i Grønland er godt på vej
Det er aldrig for sent

Magasinet udgives af Det Danske Missionsforbund (DDM). Det udkommer som indstik i domino og sendes til DDM's menigheder for lokal distribution. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis DDM's synspunkter eller teologiske grundlag.

domino udkommer 6 gange om året, og kan modtages på privat adresse for 500 kr. Henvendelse til ddm@email.dk

Ansvarshavende

Forbundsrådet v/formand Bo Lundgaard

Redaktion

Peter Götz, peter@goetz.dk, i samarbejde med Forbundsrådet

Annoncer

Annoncører henvises til domino: Erik Damm, annoncer@domino-online.dk

Nyt om navne

Rubrikken *Nyt om navne* bringes i et særskilt nyhedsbrev, der sendes til menighederne en gang i kvartalet. Fødselsdage og mærkedage indsendes til ddm@email.dk en gang om året før den 10. december. Meddelelse om dødsfald sendes løbende.

Næste udgivelse til afhentning i din menighed

Medio november

Ekspedition

FrikirkeNets Servicekontor: Holbergsvej 45, 6000 Kolding, tlf. 75 50 02 00

Grafisk design

Janie Conrad Riisager, janier@domino-online.dk

Tryk

Strandbygaard, Skjern

Missionsforbundets sekretariat

Rosenlunden 17, 5000 Odense C
tlf. 66 14 83 31, fax, 66 14 83 00
Nordea reg.nr. 2374 konto 0370110700
ddm@email.dk, www.missionsforbundet.dk

Forsiden

Et stævne, der ikke bare var smukt, men også skabte ringe i vandet. Foto: Louise Skovgaard.

Fotografer til dette blad

Kurt Bøgsted, Peter Klarskov, Bjarne Nielsen og Peter Toldam

Livsvigtige forbindelser

Borgmesteren bad os følge med ud og besigtige et katastrofeområde. Årstallet var 1992. Vi var et lille team på seks danske unge, som netop havde tømt en lastvogn med nødhjælp til samtlige husstande i en landsby. Nu sad vi på borgmesterens kontor i den lille by øst for Karpaterbjergene i Rumænien.

Det var borgmesterens første møde med udlændinge nogensinde. For ham såvel som for byens beboere var dette en stor og mirakuløs dag. Derfor så borgmesteren straks chancen til at få hjælp til endnu et mirakel: At bygge en bro. Jeg var præst, ikke ingeniør. Jeg var lidt tøven, men borgmesteren insisterede, så vi tog ned til floden. En stormflod havde revet broen væk, og store oversvømmelser havde kostet flere menneskeliv. På den anden side af floden var der fire landsbyer, som havde mistet en livsvigtig forbindelse og dermed var blevet isoleret fra omverdenen. Arbejde, skolegang og markedspads var på den side af floden, hvor vi befandt os. Der var ikke længere nogen forbindelse over floden. Al transport foregik ved at gå gennem flodens vand, når strømmen ind imellem ikke var alt for stærk. Vi besluttede os for at gøre det samme og gik gennem floden for at besøge de isolerede landsbyer på den anden side. Her blev vi mødt af armod og vemod, og straks besluttede vi, at disse landsbyer skulle være modtagere af den næste transport med nødhjælp til Rumænien.

Borgmesteren ønskede, at vi skulle lægge internationalt pres på de regionale besluttende myndigheder, som ikke ville bygge den bro, han havde bedt dem om. Jeg havde ingen anelse om, hvordan det skulle kunne lade sig gøre. Men vi lavede en lille videofilm, som beskrev situationen. Borgmesteren fik en kopi, som han sendte videre til de rette myndigheder.

Nogle måneder senere stod jeg samme sted. Ved flodens bred lå byggematerialerne til en ny bro.

Det skyldes det internationale pres, sagde borgmesteren med et stort smil.

I Missionsforbundet har vi i denne tid stort fokus på brobygning. *Tro bygger bro* er blevet et udtryk, som kalder os til handling. Måske føler du dig ikke udrustet til opgaven, ligesom jeg ikke gjorde, da den rumænske borgmester mente, jeg kunne hjælpe ham med at bygge en bro. Men broer bygges ikke af én person. De bygges af mange i et samspil. Stiller du dig til rådighed med det, du er, kan du blive årsag til, at andre kan bygge videre og gøre broen færdig.

Det handler om at bygge bro til dem, som af forskellige årsager er blevet isoleret. Isoleret fra Gud og måske isoleret fra medmennesker. Nu tror vi ikke, at Gud isolerer sig fra nogen, men den enkelte kan selv isolere sig fra Gud. Måske havde dit medmenneske engang en levende forbindelse til både Gud og mennesker. En forbindelse, som blev blæst omkuld af livets stormfloder. Gud kalder os til at bygge nye broer til dem, som oplever isolation. Det handler om at bygge bro til dem, som Paulus beskriver som værende *uden håb og uden Gud i verden*, Efeserbrevet 2:12.

Din tilstedeværelse gør en forskel. Dit nærvær hos et medmenneske bygger bro. Tro bygger bro. Tro bringer håb, og tro bygger livsvigtige forbindelser. Lev troen ud i praksis.

John Nielsen
Missionsforstander

Medarbejderbørnene ved Fredens Stemme har som skolepenge i 2012 modtaget 18.000 kroner ud af DMK's resterende midler. Vi regner vi med at kunne støtte de nuværende elever, til de har afsluttet deres skolegang, som aftalt på DMK's sidste årsmøde den 3. november 2007.
Anine Højgaard, Sorø

Et dejligt repræsentantskabsmøde

Repræsentantskabsmødet var en god oplevelse. Jeg har altid syntes, at det administrative var vigtigt, ligesom det er vigtigt at kende sin historie for at kunne leve i nuet. Godt, at repræsentantskabet hurtigt kunne beslutte, at sommerstævnet i 2014 skal være på Lindenberg!

Det er dejligt at være med i beslutninger, som har betydning for vores fællesarbejde i DDM. Hvis vi glemmer vores fælles rødder og kun koncentrerer os om vores eget lokale arbejde, vil vi hurtigt blive til frit svævende menigheder, der fægter i nord og syd uden egentlig forpligtelse.

En anden dejlig oplevelse var jubilæums-eftermiddagen, som gav en fornyet oplevelse af vores historie og de mange, som vi står på skuldrene af.

Peder Mørch

Glade bedsteforældre

Som bedsteforældre har vi gennem 10 år været på sommerstævne med fokus på vores otte børnebørn. To gange har vi oplevet, at to af dem kom og fortalte, at de havde sagt ja til Jesus og efterfølgende er blevet døbt.

Om fredagen ved 23.30-tiden kom et barnebarn på 15 år, som var med på ONE, og fortalte: *Farfar; i aften under noget lovsang følte jeg for første gang i mit liv, at jeg måtte løfte mine hænder og synge med på at overgive mig til Gud, og vi var omkring 20, som gik frem til forbøn og overgivelse. Farfar; jeg har det så dejligt indeni.*

Gud ske lov og tak.

Aksel

Himmelsk foredrag

Torsdag eftermiddag tikkede af sted, mens jeg og nogle gode venner så frem til det punkt på programmet for One, der hed *Kan man stole på Bibelen?* Det var en af lederne, Rasmus, der skulle tale.

Dette var en times undervisning omkring Bibelen, hvor der var rig mulighed for spørgsmål. Jeg sad med en fed følelse i maven hele vejen igennem - ikke bare fordi, jeg fandt emnet utroligt spændende og lærerigt, men også fordi, jeg kunne mærke, hvor fantastisk det var, at vi unge, med vores mission som kristne, delte Guds ord med hinanden, og at vi sammen trådte et stort skridt i den rigtige retning. Tak for en skøn oplevelse One!

Karen Berg Møller, 16 år

En engel må koste alt

I BogButikken fik vi en stor klump i halsen den sidste dag, da en fem-seksårig dreng dukkede op sammen med sin far. Drengen kom glædesstrålende hen til disken, mens han ihærdigt klamrede sig til den pung, han havde i hånden. Han åbnede pungen, vendte bunden i vejret på den, og ud raslede et væld af mønter! *Det er alle hans slikpenge, som han har sparet op, fortalte faren. Hvad vil du gerne have for dem?* spurgte vi. Og straks gik drengen målbevidst hen til bordet og fandt, hvad alle hans slikpenge skulle investeres i - en englefigur.

En af de første dage på stævnet havde han fået øje på englen. Den måtte han eje, koste hvad det koste ville. Vi talte alle sparepengene - enkrone, tokrone i stakkevis - og jo, der var netop det beløb, som englen kostede - 89,50 kroner.

Drengens øjne strålede om kap med solen, da han med englen i den ene hånd og sin far i den anden gik ud af teltet, ud i solskinnet.

Vi stod dybt bevægede tilbage - rørte over en lille drengs målrettethed.

Else Marie Larsen

Fri til at tjene

Den sidste aften blev der givet et profetisk billede med en luftballon, der blev holdt tilbage af et reb. Vi blev bedt om at være stille og lytte efter, om vi skulle sætte nogen fri, så de kunne tjene, som Gud ønsker det. Jeg blev mindet om, at jeg skal sætte min mand fri, som træder ind i en præstegerning den 1. august. Det blev stort for mig, at jeg ikke må stille mig i vejen for, at Gud kan bruge ham, som han vil. Jeg får brug for Guds kraft til at sætte ham fri og sætte mig selv til side. Min bøn efter denne uge er, at Gud må blive større og jeg mindre.

Tak for en fantastisk uge.

Lilian Ryborg, Thisted

Guds nærvær

Hele tiden, mens jeg var på stævnet, havde jeg en oplevelse af samhørighed blandt deltagerne - et fællesskab, der så stort på hvilket kirkesamfund, vi var fra, ikke kun baptister og missionsforbundere imellem, men også i forhold til gæster og undervisere fra andre sammenhænge - en meget klar fornemmelse af Guds folks enhed.

Personligt var det en uge med et nærvær af Herren, som jeg ikke har følt så stærkt i mit eget liv i mange år - så stærkt, at det kommer væltende igen nu, når jeg forsøger at skrive om det. Jeg ved ikke, hvad det kommer til at betyde fremover, men jeg er overbevist om, at der er påbegyndt et nyt kapitel i mit kristenliv, så jeg er i forventning!

John Skytt

De talte lige ind i min situation

Jeg er dybt taknemmelig over årets stævne og over de talere, som var valgt. Jeg tænker: *Det er da helt utroligt, at alle de talere er rejst så langt for at tale lige til mig.* De talte alle som én lige ned i min situation - med etablering af gospelfællesskab på Bornholm i bygningen, som vi kalder Væksthuzet - et initiativ ud af kirken - for at nå mennesker - som ikke naturligt ville komme i en af vores etablerede kirker. Et initiativ med en kernegruppe sammensat af mennesker fra flere kirkesamfund. Et initiativ, som rækker ud til lokalsamfundet. Et initiativ, som forsøger at gå helt nye veje. Jeg er gennem talerne blevet bekræftet, korrigeret og vejledt - og er kommet til afklaring af, hvor Gud ønsker vores næste skridt skal trædes - med konturerne af hvor de næste trædesten er.

Jesper Møller-Hansen

A man with glasses and a plaid shirt is speaking on a stage. He is holding a small object in his right hand and gesturing with his left. The background is dark with some stage lighting.

Vi bygger for fremtiden!

Den kirke, der planlægger for fremtiden,
fyldes af liv i nutiden

John Nielsens stævnetale var en udfordrende og visionær prædiken, der ikke lod nogen af os uberørt. Hans udgangspunkter fandt han i bibelteksterne fra Esajas' Bog 57:14 og 62:10

Har kirken en fremtid?

Det, du bygger i dag, skaber rum for fremtidens liv. Spørgsmålet er derfor, hvad du kan gøre for at være med til at give kirken liv i nutiden - og håb for fremtiden?

1. Vov at satse i tro til Gud

Vi har et stævnetema, der hedder *Tro bygger bro*. Det udfordrer os til handling: At være et byggende fællesskab; en kirke, som ikke er færdig, men som er undervejs.

Det udfordrer os til at bygge broer - ikke én, men mange forskellige slags broer: Missionale broer, som leder os til fællesskab med mennesker, der endnu ikke kender Kristus.

Etniske broer, som leder til fællesskab med nydanskerne.

Geografiske broer, som leder menigheden til nye steder.

Generationsbroer, som forbinder generationerne i menigheden frem for generationskløfter, som adskiller.

Endelig udfordrer temaet os i forhold til måden, vi bygger på: At bygge i tro. Det er en udfordring til at vove os ud over kanten - ud over det sikre - ud i det felt, hvor vi er afhængige af Gud - derud, hvor vi ikke kan bunde. Som Søren Kierkegaard, der i år har 200-årsfødselsdag, sagde: *Den troende ligger bestandigt på dybet, har 70.000 favne vand under sig.*

Hvor befinder du dig? Hvor er din menighed? Befinder du og menigheden jer på den sikre, tørre grund? Eller har du og menigheden vovet jer ud på de 70.000 favne vand, hvor det ikke er muligt at bunde, og hvor man er afhængig af Guds hjælp?

Stævnets tema udfordrer os til at bevæge os ud på dybet. Fremtidens menighed har brug for, at nutidens kirke vover at satse i tro.

En af kirkens største problemstillinger i vores tid er tilfredshed med status quo og mangel på drømme og visioner for noget større. Vi har let ved at slå os til ro med tingenes tilstand. Det fører til, at menigheden holder op med at handle i tro, og dermed holder op med at bygge nye broer. I stedet bliver menigheden et vedligeholdelsesteam, som pudser og plejer det, som Gud gav tidligere generationer. Men Gud kalder os til noget mere. Han kalder os til at bygge nye broer for vores tid. For at kunne det må vi vove at tænke i nye baner. Vi må se nye muligheder.

Jeg udfordrer ikke til dumdrigt vovemod, men til guddommeligt inspireret trosmod. På Jesu ord

må vi vove at gå i tro. På inspiration født i Guds nærvær, må vi vove at bygge nye broer. Må Gud give os at have et profetisk fremsyn, så vi ser muligheder frem for umuligheder.

Brobyggerne ser muligheder, før de bliver til virkelighed. De ser en kommende bro, som andre endnu ikke ser, fordi den endnu ikke er bygget. Men de ser mere end broen. De ser hvilken betydning, den kan få. De ser, hvad den fører til. De ser noget stort, som andre endnu ikke har set, fordi de fleste andre har slået sig til ro med det sædvanlige - situationen, som den er - det, vi plejer.

Hvad er situationen i din menighed? Har I slået

Hvad er situationen i din menighed? Har I slået jer til ro med status quo? Eller ser I nye muligheder, som I begynder at strække jer imod?

jer til ro med status quo? Eller ser I nye muligheder, som I begynder at strække jer imod?

Rigtig mange steder er der brug for mentalitetsændring - en forandring af tankegangen - fra selvtilfredshed med status quo til troens vovemod. Det kan begynde med dig.

Romerbrevet 12:2 på hverdagsdansk: *Lad Guds Ånd forvandle jeres tanker og vaner.*

Da Jesus møder kvinden ved brønden i Samaria, giver han sig billedlig talt til at bygge bro gennem samtale med hende. Da disciplene, som var inde i byen efter mad, kommer ud til brønden, undrer de sig over, at han taler med en samaritansk kvinde. De havde brug for en mentalitetsændring. Jesus havde set nogle muligheder, som de ikke gjorde sig nogen som helst tanker om. De var tilfredse med situationen, som den var. De havde ingen intentioner om at bygge bro over kløften mellem mand og kvinde og mellem jøder og samaritaner. Men Jesus levede naturligvis profetisk og byggede derfor broen, som førte til en hel bys forvandling.

Hvis disciplene, som gik tæt sammen med Jesus, havde brug for en mentalitetsændring, hvor meget mere har vi så ikke brug for det?

Lad Guds Ånd forvandle jeres tanker og vaner, sagde Paulus. En forandring af tankegangen. En forandring, som fører til, at vi vover at satse i tro til Gud. Lad os bygge for fremtiden ved at vove at satse i tro i nutiden.

2. Fjern hindringerne for at kunne bygge

Esajas 57:14: *Byg vej, byg vej og ban den. Fjern hindringer fra mit folks vej.*

Før man kan bygge, må der ryddes op på grunden, hvor der skal bygges. Sådan udfordrer Esajas også kirken af i dag til at fjerne de hindringer, som nødvendigvis må fjernes for at kunne bygge en vej for Guds folk.

Hvad hindrer dig i at bygge? Hvad ligger i vejen i dit liv?

Oftentimes tænker vi, at den største udfordring for kirken i vores tid er sekulariseringen. Men måske

er der nogle udfordringer, som er større - nemlig dem, vi finder i vores egne liv. Vi kan hurtigt få øje på nogle undskyldninger for ikke at bygge bro: Vi mangler tid, viden, inspiration, kraft og styrke.

Svaret på manglende tid er prioritering. Svaret på manglende viden er research. Svaret på manglende inspiration er åbne øjne for samfundets behov og for, hvad Gud vil vise dig. Svaret på manglende kraft er bøn om Helligåndens virke i dit liv.

Måske er det helt andre hindringer, som ligger på din vej. Måske sidder du fast i fortiden og kan derfor ikke strække dig mod fremtiden. Da kan jeg kun opfordre dig til at give fortiden til Jesus, så giver han fremtiden til dig.

Uanset hvilke hindringer, der er på din vej, så saml dem op, fjern dem og læg dem ved korsets fod. Da bliver du fri til at bygge for fremtiden.

3. Skab vækstvilkår for nyt liv ved broens udgangspunkt: I gamle menigheder

Skal man bygge en ny bro, må man tage udgangspunkt i det sted, hvor man er. Derfor er vores udgangspunkt de menigheder, som vi i dag er en del af. Det er der, visionen om brobygning må fødes.

Hvis vi tager *tro bygger bro* til os som en udfordring og handler på den, vil det skabe nyt liv i

Når menigheden genopdager, hvorfor den er menighed, vågner den til nyt liv, og begynder at blomstre på ny.

vores gamle menigheder. Nye drømme, nye visioner og dermed nye opgaver skaber altid nyt liv. Hvordan når vi dertil?

Tre genopdagelser kan føre til menighedens fornyelse – og dermed til nyt liv:

Genopdag menighedens hensigt

Hvorfor er vi til? Hvad er menighedens hensigt? Når vi begynder at arbejde med disse spørgsmål, kan vi ikke undgå at høre menighedens Herre kalde os til mission dér, hvor han har sat os. Han kalder os ud af boksen og sender os ud i

den verden, som kirken er en del af. Han sender os ud for at bygge bro til det samfund, som er uden for kirkens dør. Når menigheden genopdager, hvorfor den er menighed, vågner den til nyt liv, og menigheden begynder at blomstre på ny.

Genopdag og forlæs menighedens ressourcer

For at kunne leve drømmen om brobygning ud, er der brug for mange og forskelligartede ressourcer. Ofte er disse ressourcer allerede i menigheden.

Hvilke ressourcer har vi brug for, når det gælder at bygge for fremtiden? Når vi skal svare på det spørgsmål, er vi ofte hurtige til at pege på de tjenester, vi plejer at have i en menighed. Men fremtidens kirke vil sandsynligvis have brug for langt større alsidighed. Derfor må vi vove at tænke kreativt.

Vi bygger ikke nye broer ved at gøre, som vi

plejer. Vi bygger nye broer ved at gøre noget, vi ikke plejer. Derfor må vi være åbne for mange nye tjenesteformer og nye initiativer. Opdag hvilke ressourcer, der er i menigheden, og slip dem løs.

Genopdag bønnens kraft

Det er et princip i Guds rige, at nyt liv fødes i bøn. Strategi og planlægning er nødvendig. Men det alene gør det ikke. Livet fødes som svar på bøn. Derfor er vejen til menighedens fornyelse bønnens vej. Den bedende menighed er en livskraftig menighed.

Når vi genopdager disse tre ting, vil der komme masser af nyt liv i menigheden. Da får vi overskud til at bygge bro til nye miljøer.

4. Skab rum for nye trosfællesskaber på den anden side af broen

Esajas 62:10: *Gå ud, gå ud gennem portene, ban en vej for folket*, siger Esajas.

Bygger vi en bro, leder den os til nye steder. På den anden side af broen er der nye oplevelser og nye opgaver, der venter.

Kirkens store udfordring i dag er at bygge bro ind i nye miljøer. Det er at komme ud af porten og bevæge os til nye steder med evangeliet. Missionsforbundets historie viser, at vi var en menighedsplantningsbevægelse, som kontinuerligt plantede nye menigheder i 70 år. Derefter

Jeg skal også forkynde evangeliet om Guds rige i andre byer.

Kunne det tænkes, at det er det samme, Jesus siger til nogle i 2013?: *Gå ud af portene, ban en vej for folkene i de andre byer, for jeg skal også forkynde evangeliet om Guds rige der.*

Pionererne i Missionsforbundet og Baptistkirken var hele tiden optaget af at bringe evangeliet til nye steder. Vi har brug for at suge den inspiration til os fra vores rødder, så vi igen bliver en menighedsdannende bevægelse. Vi har brug for, at nogen lader sig udfordre af Esajas' gamle ord: *Gå ud, gå ud gennem portene. Ban en vej for folket.*

Der må være nogen, Gud kalder til at bevæge sig ud af byporten for at plante nye trosfælles-

og flergenerations menigheder. Husmenigheder og klyngefællesskaber. Ja, alle mulige former for trosfællesskaber med Jesus som centrum.

Afslutning:

Gud udruster os forskelligt og kalder os derfor til forskellige opgaver. Men en ting har vi til fælles: Han kalder os alle til tjeneste.

For at lede os ind i det, han kalder os til, kalder han os først ind i hans nærvær for at forme og udruste os.

- Der er nogen, han kalder til at give fortiden til ham, så han kan give fremtiden til dig.
- Der er nogen, han kalder til mentalitetsforandring. Han kalder dig til at lade sindet fornyes, så du fyldes af nye tanker om Guds muligheder. Han kalder dig ud af mismodet og ind i troens dimension.
- Der er nogen, han kalder til at gøre op med

Der må være nogen, Gud kalder til at bevæge sig ud af byporten for at plante nye trosfællesskaber i andre byer end der, hvor vi allerede er. *Hvem er det, Gud kalder til denne tjeneste? Er det dig?*

gik det lidt i stå. Det generelle billede af frikirkerne i Danmark er, at vi planter meget få nye menigheder i vores tid.

Skyldes det, at vi er blevet for fastlåste i vores egne menighedsfællesskaber? At vi har nok i os selv? At vi holder os inden for vores egne mure? At vi bliver inden for byporten uden at skænke nabobyen en tanke?

Gør vi, som nogen gjorde på Jesu tid?: Forsøger at holde på Jesus, så han ikke kommer videre til andre: Lukasevangeliet 4:42-43: *Folk ledte efter ham og forsøgte at holde på ham, så han ikke skulle forlade dem. Men han sagde til dem:*

skaber i andre byer end der, hvor vi allerede er. Hvem er det, Gud kalder til denne tjeneste? Er det dig?

Tænk ikke alt for traditionelt. En ny menighed behøver ikke være et billede af den gamle menighed. En ny menighed er et fællesskab omkring Jesus Kristus, og dette fællesskab kan have mange forskellige udtryksformer. Der er brug for mange forskellige slags menigheder: Traditionelle menigheder og nytænkende menigheder. Multietniske menigheder og homogene menigheder. Generationsbestemte menigheder

det, som hindrer Guds riges fremvækst i dig og omkring dig. Han kalder dig til at fjerne hindringerne.

- Der er nogen, han kalder til at arbejde for menighedens fornyelse.
- Der er nogen, han kalder til at gå ud af byporten og følge med Jesus til den næste by for at skabe rum og mulighed for nye trosfællesskaber.

Vov at reagere på Jesu kald. Vov at satse i tro til Gud. Da bygger vi sammen for fremtiden. Amen.

Spørgsmål til overvejelse i den lokale menighed:

- Satser vi på det sikre, eller vover vi at satse i tro til Gud?
- Har vi brug for en mentalitetsændring?
- Hvad hindrer os i at tage nye initiativer?
- Hvilke ressourcer har vi i menigheden?
- Kalder Gud os til at se mod nabobyen?
- Hvilke broer udfordrer Gud os til at bygge?

Sammen om ordet – sammen om opgaven

Ved DDM's 125-års-jubilæum blev repræsentantskabsmødet afviklet onsdag eftermiddag den 24. juli med Stern Johansen og René Weidinger som dirigenter.

Beretninger

Kirkedagene i Aalborg, dokumentet *Tro Til Tiden*, overvejelser om kursuscenter ved Efterskolen Lindenberg og samtaler om ny struktur for organiseringen af vores internationale mission var blandt emnerne for den supplerende årsberetning af Bo Lundgaard, formand for Forbundsrådet.

Han nævnte også, at John Nielsen nu til alles store tilfredshed og med stor flid havde haft sit første år som missionsforstander, at problematikken i Bethel i København har været vanskelig og smertefuld, og at pengene til etablering af Lindenburgs campingplads slet ikke er kommet ind som forventet. Se i øvrigt den skriftlige beretning i *Magasinet* fra juni 2013.

MBU

En kort orientering fra Thomas Kolstad gav os indblik i læringsmiljøer for de helt unge (LEAD) og for de lidt ældre (Jeremias). I 2014 afvikles den første musik- og sportslejr med henblik på at nå længere ud.

Philip Fodgaard fortalte om sin opgave som MBU-præst og vil gerne kontaktes.

Tomas Lindholm introducerede os endnu en gang for programmet *Tro Bygger Bro* og fortalte om de tre pilotmenigheder.

Nanna Holm Green delte sin glæde med os over,

at manglen på personer i MBU's ledelse er overstået.

International mission

De mere detaljerede rapporter med film og interviews fra vores fire felter blev givet mandag og tirsdag eftermiddag, så her blev det blot til korte og præcise tilbagemeldinger. Alle var gode og optimistiske angående fremtiden bortset fra Bangkok, hvor DDM har besluttet at trække sig ud med udgangen af 2013.

Bøje Pedersen og Torgunn Skov dristede sig til at udtrykke deres drøm: At vi om nogle år har haft 10 procent af alle medlemmer i DDM ude i en arbejdsopgave nogle uger på et af vores missionsfelter.

Rumænien bliver indtil næste sommerstævne vores særlige fokusområde.

Det nationale arbejde

Tro Bygger Bro, *Tro Til Tiden* og *Den Gode Arbejdsplads* er tre af de områder, som der har været arbejdet med. Det kunne John Haugegaard fortælle, mens John Nielsen kastede lys over de forskellige mellemkirkelige relationer. Det nye skrift *Tro Til Tiden* fik en særlig introduktion af Rasmus E. Larsen, der understregede,

at det er et dynamisk skrift udformet af mennesker, der stadig er på vej, for mennesker, der også i fremtiden tør tænke nyt.

En fælles vision

Fra Saralystkirken i Aarhus blev vi introduceret for et forslag om, at DDM samler sig om en fælles vision. Det blev der almindelig opbakning til.

Sommerstævner fremover

Hvordan tager vi med omhu vare på den spirende kontakt med Baptistkirken i Danmark med ønske om fælles sommerstævner samtidig med, at vi tager os tid til at udbygge Lindenberg til vores kommende faste konferencested? Det spørgsmål var eftermiddagens varmeste. Enden på det blev, at vi vægtede at holde stævne på Lindenberg næste år og sekundært ønskede at fastholde samspillet om stævner med vores søstersamfund.

Det nye Forbundsråd

Fra eftersommeren tiltræder et nyt Forbundsråd med Finn Kier-Hansen (ny), Laila Lundtoft (ny), Torgunn Skov, Bøje Pedersen, Marianne Mørch og Rasmus Elkjær Larsen som medlemmer. Bo Lundgaard udtræder efter ti år og John Haugegaard efter seks år. Begge lod sig vælge som suppleanter.

MENIGHEDEN I GRØNLAND ER GODT PÅ VEJ

Menigheden i Ilulissat er inde i en ny fase i deres arbejde. Der er fuldt fokus på at udvikle fællesskabet i retning af endnu mere selvstændighed og i retning af at virke gennem egne ressourcer. Gennem udvikling af nye ledere håber man på at fastholde visionerne for menigheden.

De nye bygninger danner nu rammen om en menighed på vej. Bygningen, der blev færdig i 2011, er til stor glæde og giver muligheder for fremtidigt arbejde og nye aktiviteter i Ilulissat. Vi kan være stolte af, at vi har gjort det muligt for menigheden at have en gældfri bygning. Det er sket ved indsamling det sidste år rundt i menighederne i Danmark. Tak for fortsat støtte, så vi kan få afviklet det lån, som en af menighederne har givet os rentefrit.

Menigheden i dag

Menighedens liv minder på mange måder om det, vi kender fra menigheder rundt om i Danmark. En stor gruppe unge er med til at præge gudstjenesterne, og der er nu en lovsangsgruppe, som de unge deltager i. Det sidste års tid har der udviklet sig et stort teenagearbejde. Der er liv i huset, når 30 unge mødes, og der bliver spillet, leget samt drukket saftvand, og altid er der afsat tid til undervisning og bøn.

Jens Sørensen har i flere perioder haft ansættelse ved sygehuset i byen - senest denne sommer, og siden juni har han haft en fast ansættelse der. Derudover er der to tidligere grønlandsfarere, som har haft job på sygehuset denne sommer: Jette Christiansen som jordemoder i et tomåneders vikariat, og Bente Ågren som hjemmesygeplejerske for en måned.

Radio

Radiomission er et nyt initiativ, som sker på tværs af frikirkerne i Grønland. Hovedsageligt er det udsendelser, der optages i Nuuk og derefter sendes via internettet til de andre menigheder rundt om i Grønland. Der er blevet uddelt små radioer, som kun kan modtage den frekvens, programmerne sendes på. På sigt er det planen, at der bliver optaget udsendelser lokalt, også i Ilulissat, og sendes ud i lokalområdet.

Menigheden sender lokalradio 12 timer hver dag, og det er til stor glæde for byen. Mange lytter til kristen sang, musik og forkyndelse hver dag, og der er nu flere arbejdspladser, hvor radioen lyder hver dag.

Vision Nordgrønland

Derudover har menigheden en drøm om at nå mindre byer mod nord med evangeliet. Lige nu handler det om Ummanaq, som vi også fra Danmark vil være med til at støtte op om. Menigheden har planer om at besøge husmenigheden dér i efteråret.

Et lille vidnesbyrd

Da Torgunn Skov og Jens Sørensen var i Ilulissat marts 2013 til *Diskobugtstævne* var der to personer, der tog imod Jesus som deres frelser; en mor og hendes voksne datter. Moderen var hårdt ramt af kræft og var opgivet af lægerne, der kunne ikke gøres mere. Vi bad til frelse, og de bekendte Jesu navn, og vi bad også om helbredelse. Moderen fik det meget bedre i den efterfølgende tid. Hun er nu på Rigshospitalet til behandling, og det går fremad - TAK OG LOV! Den voksne datter er kommet til alle gudstjenester lige siden, og ofte har hun sin samlever og lille datter med - husk dem i forbøn!

Der er stadig brug for opbakning fra DDM. Gennem indsamlinger til forskellige formål og projekter håber vi at kunne støtte op om menigheden også i fremtiden. Din forbøn og dit offer kan gøre den helt store forskel.

NYE KRÆFTER

til menigheden i Ilulissat

Familien Jeremiassen er netop flyttet til Ilulissat denne sommer. De bor i kirkens pedelbolig og vil tjene med i menighedens arbejde. En tiltrængt opmuntring for menigheden, som har haft en del udskiftning de senere år.

Familien består af Mounikka på 42 år og Jens på 47 år. De har været gift i 20 år og har fem børn i alderen 11–20 år.

Mounikka arbejder som socialmedhjælper og har arbejdet med børn gennem flere år. Jens har flere års erfaring som fabriksarbejder og har de senere år været både formand og driftsleder på fiskefabrikken i Maniitsoq.

De har mange års erfaring som ledere i forskel-

lige menigheder i Grønland. Først i Qaqortoq, siden i Narsaq og nu sidst i Maniitsoq. Jens har haft tjeneste som prædikant i flere år og også tjent som evangelist og underviser i menigheden. Mounikka er i år begyndt i tjeneste som prædikant. Hun har gennem flere år arbejdet med børn i alderen 9-13 år. Hendes stærke sider i tjenesten er sjælesorg. Hun har taget et kursus over tre år og fik for nylig sit *Diploma in Biblical*

Counselling.

Bed for familien, at de må finde deres plads og tjeneste i menigheden og falde til i nye omgivelser og det nye arbejde, som de er flyttet til.

Det er aldrig for sent

Dr. Jariya, direktør på Fredens stemme, reflekterer over livets vilkår: det, der ikke kan ændres, og det, der stadig kan nås.

Der er tre ting i livet, man ikke kan få tilbage. Det er ord, tid og muligheder. Ord, som er udtalt, kan ikke tages tilbage, tiden er gået, og muligheder vil ikke blive gentaget.

Ord

Vi har sommetider udtalt ord, som vi ønsker, vi aldrig havde sagt. Ord, som kan være sagt i vrede, og som har brudt og ødelagt relationer. Ordet undskyld er derfor et meget vigtigt ord for os, når vi siger, at vi fortryder og beder om tilgivelse. På en arbejdsplads som Fredens Stemme har vi også behov for at lære dette ord, så der kan bevares en god atmosfære og et fredfyldt arbejdsfællesskab.

Tid

Vi kan ikke gå tilbage i tiden. Ofte hører vi udtrykket, at folk ønsker at *slå tiden ihjel*. Men tid er en Gud-given mulighed for at gøre godt og at tjene. Jeg er ofte blevet udfordret af ordene i Prædikerens Bog 3: *En tid til at fødes, en tid til at dø. En tid til plante, en tid til at rydde. En tid til at græde, en tid til at le. En tid til at klage, en tid til at danse.* Men vi ved også, at vores tid er begrænset, ligesom markens blomster. Tid er Gud-given, og vi takker og priser ham for livet og tiden, han giver os.

Muligheder

Dette leder os til det tredje ord, muligheder. Vi har hver dag mange muligheder for at tjene Gud og at gøre godt. Når vi ser nye muligheder, må vi gå fremad. Uheldigvis har der været mange situationer, hvor vi ikke har udnyttet de gode muligheder.

Selvom vi lever i en kaotisk verden, lever vi med et stadigt håb. Men mange mennesker lever uden formål og i håbløshed. Tiden løber hurtigt. Den første halvdel af året er gået, så nu er et godt tidspunkt at se tilbage og overveje vores liv. Det er aldrig for sent, hvis vi virkelig ønsker forandringer. Lad os indvie os selv til at gøre godt og gøre de rigtige ting. Livet er fyldt med håb, et håb til Herren. Jeg vil gerne opmuntre dig til at knytte dit håb til Herren Jesus Kristus, for han er håbets Gud.

Selv om vi kan være begrænset af tiden, er vi ikke begrænset af tro og håb. Må håbets Gud fylde dig med al glæde og fred ved, at du stoler på ham, så du bliver overstrømmet af håb ved Helligåndens kraft (Romerbrevet 15:13)

Af Dr. Jariya Sornmayura
Oversat af Ingolf Børsted

Go' Mor'n Gud og snavs på fingrene

Jeg tror, alle var meget spændt på, hvordan sommerstævnet på Lindencborg ville forløbe. Et helt nyt sted og med to kirkesamfund! Men det gik over al forventning, og samtidig var vejret med os.

Go' Mor'n Gud hver dag kl. 10.00 med alle børn og unge var en rigtig god start på dagen. Et team på fire-fem stykker i arbejdstøj mimede hver dag en historie med efterfølgende bibeltolkning, som alle børn og voksne kunne forstå.

Englænderen Mike Breen - en meget dygtig og humoristisk historiefortæller - tog os med til et menighedsarbejde i den værste slum i London. En spørgeundersøgelse i området havde vist, at det største problem var det affald og snavs, som lå overalt. Det gjorde dem depressive.

Derfor besluttede den lille menighed at gøre noget ved det. En søndag efter gudstjenesten gik de på gaden udstyret med arbejdshandsker og en ghetto-blaster med et lovsangsbånd anbragt i en barnevogn og begyndte at samle affald op. Folk gloede på dem, som om de ikke var rigtig kloge. En mand åbnede sin dør og råbte: *Hvad har i gang i?* De fortalte ham, at folk jo havde givet udtryk for problemet med affald, så det var det, de tog sig af. Manden lyste op og sagde: *Vil I ikke komme ind og få en kop te?*

Det var et godt eksempel på stævnets tema, Tro bygger bro, og på en flok, som turde række ud af kirken og tåle at blive gjort til grin.

Erling Brask

Dejlig lejr – med Jesus Juice!

... Min søn fandt en veninde på lejren. Pludselig hørte jeg ham i teltet, da han sad og snakkede med veninden, om hun ville med ned og have en drink senere (altså de der Jesus Juice, man kunne købe). Der tænkte jeg bare: Hvor er det berigende med alt det 'forberedte' arbejde, så de kan sidde der og hygge sig. Alt børnearbejdet, den flotte juicebar og så videre, så de (og vi) bare kunne tage imod.

Børnene var langt på vej med Gud

Jeg var underviser på Kidz og havde selvfølgelig forberedt mig på, hvad historien skulle munde ud i af samtale med børnene. Den sidste dag var det Filip og den etiopiske hofmand, der var på programmet. Jeg havde tænkt at tage den vinkel, at Gud ønsker at bruge os alle. Gud kan bruge os til mange forskellige ting, men vi er alle vigtige for, at hans frelsesplan skal gå op. Jeg oplevede i snakken, at børnene var langt videre i deres Gudsforhold, end jeg havde tænkt. De var alle godt klar over, at Gud ville bruge dem, de ville bare gerne vide meget mere om, hvordan de skulle høre Gud tale til dem. Fantastisk at opleve den længsel i børnene efter at høre Guds stemme.

Lisbeth Lysholm Christensen

